

DUNAFERR

WWW.ISD-DUNAFERR.HU

LXXII. évfolyam, 5. szám, 2022. május

Fotó: Németh Zsolt

„Zöld átállás” az acélgyártásban

Izgalmas, s egyúttal aktuális témában tartott előadást az OMBKE legutóbbi szakmai délutánján Felföldiné Kovács Ágnes, az ISD DUNAFERR Zrt. energetikai szakértője. Hidrogén alkalmazásának lehetőségei az acéliparban, zöld átállás a hazai kohászatban című előadása a széndioxid-kibocsátásmentes acélgyártás lehetőségeit vette számba.

2. oldal

Henkel-Dunaferr szakmai nap

Szakmai bemutatót tartott vállalatunknál a Henkel Magyarország Kft. A 130 országban jelen lévő világcég itthoni partnerei között rangos helyet foglal el a DUNAFERR. A két cég szakemberei rendszeresen együttműködnek a vasműs termelés, karbantartás közben felmerülő különböző problémák megelőzése, kiküszöbölése érdekében.

3. oldal

Folyamatirányító szakemberek a technológiában

Napjainkban a DUNAFERR számos területén része a technológiának a láthatatlan segéd, a folyamatirányítás. Eszébe sem jut senkinek az üzemi vezérlőpultok mellett, hogy miközben a képernyőt figyelve, gombok megnyomásával irányítja a termelést, a háttérben mérnökök, műszerészek támogatják a munkáját.

4. oldal

Az ország legjobbjai a Dunaferr-iskola diákjai

Kiváló eredményekkel büszkélkedhet az idei tanév végén a DSZC Dunaferr Szakgimnáziuma és Szakközépiskolája. Diákjai remek helyezéseket értek el a Szakma Kiváló Tanulója Verseny országos döntőjében. Magyarország legjobb hegesztőtanulója idén Zagyva Bence lett, az épület- és szerkezetlakatosok mezőnyében pedig Sebestyén Dávid Gusztáv szerezte meg az első helyezést.

6. oldal

„Zöld átállás” az acélgártásban

■ KÉZZELFOGHATÓ KÖZELSÉGBEN A HIDROGÉNTECHNOLÓGIA

Izgalmas, s egyúttal aktuális témában tartott előadást az OMBKE legutóbbi szakmai délutánján Felföldiné Kovács Ágnes, az ISD DUNAFERR Zrt. energetikai szakértője április 27-én. Hidrogén alkalmazásának lehetőségei az acéltiparban, zöld átállás a hazai kohászatban című előadása a – remélhetőleg a vállalat számára is közeli – jövő szén-dioxid-mentes acélgártásának technológiai megoldási lehetőségeit vette számba.

A szakember bevezetéként utalt arra, hogy a világban hozzávetőlegesen 20 milliárd tonna acél van használatban különböző termékekben és szerkezetekben. A világ nyersacéltermelése éves szinten meghaladja az 1.8 milliárd tonnát, az acéltipar globálisan évi 3500 milliárd eurós áruforgalmat bonyolít le. Az acél jelen van életünk minden területén. Napjainkban, a klímaváltozás egyre égetőbb problémáinak tükrében az sem elhanyagolható tény, hogy szinte minden, üvegházhatású gázkibocsátást csökkentő technológia az acélon alapszik, ide értve a geotermikus és megújuló energiatermelést, a villamosenergia-ipart, valamint a hidrogénalapú technológiákat is.

Hidrogén mint redukálószer

A fent említettek közül is egyértelműen következik, hogy éppen az acél, mint alapanyag nélkülözhetetlensége miatt nem odázható el az acéltipar zöldítése sem. A jelenleg alkalmazott technológiákkal az acéltipar légszennyező kibocsátása jelentős, az acéltermékek előállítása pedig rendkívül energiaigényes,

még annak ellenére is, hogy az iparág CO₂-kibocsátása például az 1960-es évek óta 40 százalékkal csökkent.

A jelenlegi, integrált, nagyolvasztós nyersvas- és konverteres acélgártási (BF-BOF) technológia esetében a nyersvas előállításához a vasércet redukcióját a koks (karbon) végzi. A koks a nyersvasgyártásban alkalmazott elsődleges redukálószer, amely egyben tüzelőanyag is. Az iparág jelentős szén-dioxid-

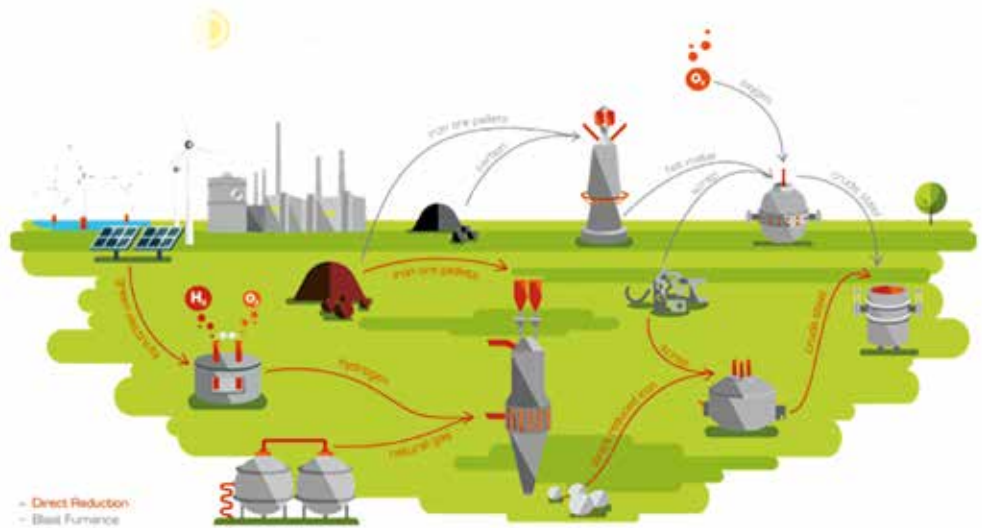
kibocsátása elsősorban a koks (szén) felhasználásából adódik.

Az Európai Unió 2050-re deklarált klímasemlegeségi céljának elérési szándéka is generálta azt a törekvést, hogy a jelenleg aktuális „best practice” (legjobb gyakorlat) elveinek megfelelően az acéltipar több meghatározó, világhírű piaci szereplője az utóbbi években a nyersvasgyártási fázisban a hidrogén, mint redukálószer alkalmazási lehetőségeit kutatja, illetve megjelentek az első kézzelfogható

termékek is, amelyeket már hidrogéntekológiával állítottak elő.

A megújuló vagy nukleáris forrásból származó villamos energia segítségével elektrolízis útján előállított „zöld” hidrogén rendelkezésre állása kulcsfontosságú a vas- és acéltiparban a karbonsemlegességre való törekvésének elérése érdekében. Az ábrán a jelenlegi nagyolvasztós (Blast Furnace – BF) és a hidrogénalapú direkt redukciós technológiai útvonalak láthatók.

Az előadó – aki a vállalat képviselője a 2020. április 27-én létrejött Nemzeti Hidrogéntekológiai Platform munkájában is – a „zöld acél” előállításának lehetséges technológiai megoldásait tekintette át. Alapvetően két fő irányt különböztethetünk meg a CO₂-kibocsátás csökkentésére törekvő módszerek között: az egyik irány a karbon begyűjtési, tárolási, hasznosítási folyamatainak fejlesztése, ahol a szén-dioxidból hasznosítható nyersanyagot, például meta-nolt állítanak elő. A másik irány a karbon kiváltása a direkt redukciós acélgártási eljárásoknál, például hidrogén alkalmazásával, amit jelen pillanat-

A nagyolvasztós (Blast Furnace – BF) és a hidrogénalapú direkt redukciós technológiai útvonalak

Magyarország elkötelezett a hidrogéngazdaság kiépítése iránt, ez a folyamat több ezer új munkahelyet teremt, jelentős mérnöki kihívásokat generál és nagymértékben hozzájárul majd az ország GDP-jéhez is – mondta el egy szakmai rendezvényen a tavalyi év végén az Innovációs és Technológiai Minisztérium (ITM) képviselője. **Steiner Attila**, a körforgásos gazdaság fejlesztéséért, energia- és klímapolitikáért felelős államtitkár felidézte: 2021 májusában fogadta el a kormány a hidrogénstratégiát, amelynek célja, hogy áttekintést nyújtson a döntéshozóknak a hidrogén-értékláncról, valamint, hogy ezen belül beazonosítsák, mely területekre összpontosítsák a kormányzati ösztönzőket. Fontos feladat a hidrogén előállításának zöldítése is, ugyanis az országban többnyire fosszilis tüzelőanyagok segítségével állítják elő a hidrogént. Célul tűzték ki, hogy két hidrogénvölgyet is kiépítsenek az országban: az egyiket Paks-Dunaújváros, a másikat Miskolc térségében. A völgyekben a tervek szerint megjelennek majd a hidrogénellátási lánc, a hidrogén ökoszisztéma különböző elemei.

ban a leginnovatívabb technológiának tekintenek a világon. Természetesen számos kérdés felvetődik mindkét irány tekintetében.

Kivárnak a gyártók a fejlesztésekkel

A hidrogénredukációs eljárás bevezetése egy teljesen új infrastruktúra felállítását igényelné a hazai acélgyártásban is. A nyersvasgyártási fázisban vasszivacs előállítása történne aknás kemencében, majd az elektrokemencében az acélgyártás. A világban már üzemelnek olyan elektrokemencék, amelyek számos betétanyaggal és azok bármilyen arányú összetételével működtethetők (nyersvas, DRI, biomassa, acélhulladék stb.), és ezek aránya is bármikor változtatható. Egy ilyen irányú technológiaváltással jelentősen csökkenne az importalapanyag-felhasználás, ami egy jelenlegi, háborús válsághelyzetben különösen felértékelődő szempont. A DUNAFERR esetében, kétmillió tonnás éves termeléssel számolva a villamosenergia-igény mintegy évi 1.070.000MWh-val növekedne meg, ez a mennyiség a Paks II. atomerőműblokk tervezett üzembeállítása után a blokk huszonhárom napi termelésével lenne biztosítható. A fokozatos átállást lehetővé tevő rendszer teljes kiépítése után elérhető lenne a DUNAFERR zéró szén-dioxid-kibocsátása, rugalmasabb működés és szélesebb termékportfólió mellett. A vertikum maximális hidrogénigénye évente 150 000 tonna lenne ebben a jövőképből, fokozatos átállási lehetőséggel.

Előadása végén a szakember megjegyezte: a világban minden acélgyártó tisztában van az átállás lehetőségeivel, ám a legtöbben kívárnak a fejlesztések elindításával. Ugyanis az árak és a nyersanyaghelyzet hektikus változása, valamint az együttműködési lehetőségek tisztázatlansága kapcsán rengeteg még a nyitott kérdés.

Szilágyi Irén

Kölcsönösen előnyös, tartós együttműködés

■ HENKEL-DUNAFERR SZAKMAI NAP

Az online rendezvények kényszerű szorításából kiszabadulva végre megint el lehet mozdulni a helyszíni, személyes részvételű események felé. Hosszú szünet után tartott ismét szakmai bemutatót vállalatunknál a Henkel Magyarország Kft.

A Henkel igazi világcég, jelenleg mintegy 130 országban vannak beszállítói és más üzleti partnerei. A Henkel Magyarország Kft. a közép-kelet-európai régió első Henkel-vállalataként 1987 óta van jelen. Központja Budapesten található és két gyárat működtet, Körösladányban, illetve Környén. A vállalatcsoport világszerte – így idehaza is – meghatározó piaci szereplő a ragasztó- és tömítőanyagok, valamint a felületkezelő termékek területén.

A cég itthoni partnerei között rangos helyet foglal el a DUNAFERR. A két gazdálkodó szervezet szakemberei rendszeresen együttműködnek a vasműs termelés, karbantartás közben felme-

rülő különböző problémák megelőzése, kiküszöbölése érdekében, termelékenységet, üzembiztonságot, minőséget javító új megoldások bevezetésében.

A képzési és fejlesztési főosztály épületében április 27-én megtartott programra olyan karbantartási vezetőket, üzemvezetőket, művezetőket és karbantartó üzemmérnököket vártak, akiknek a bemutatásra került Loctite-megoldások segíthetik hatékonyabbá tenni saját területükön a munkájukat, valamint ötleteket, megoldásokat találhatnak a napi karbantartási problémák megoldásához. A rendezvényhez nem kellett az érintetteknek elutazniuk sehova, mert „helybe jött a tudás és a tapasztalat”, szélesebb körben, sokkal több karbantartó szakember számára. A dunaferr kollégákon túl a társcégek – Darusin Kft., Frekvencia 2000 Kft., KÖRTE Környezettechnika Zrt., Neo Hungary Kft. – képviselői is meghívást kaptak a szakmai napra, akik a személyes ismeretátadás számos előnyét meg-

tapasztalhatták. Sok mindent nem lehet ugyanis online megvalósítani. Például a szállítószalagos hibajavítás demonstrációjakor érezni kellett, hogyan szükséges a sérült részt előkészíteni, és érezni azt is, hogyan köt a felületjavító anyag (mikor jó éppen, hogyan lehet vele haladni).

A résztvevőknek elsőként Acélipari Loctite-alkalmazások bemutatása címmel *Stamen Fartunov* (Eastern Europe, India, Middle East, Afrika régió MRO-menedzser) tartott előadást. Ezt követően *Takács Lőrinc* (MRO kiemelt ügyfélkapcsolati menedzser) a Loctite szerelési megoldásait ismertette, majd a Karbantartási gyors megoldások Loctite-technológiával témakörében *Kovács Sándor* (MRO nemzetközi kapcsolatok menedzser) tájékoztatta a hallgatóságot.

Az előadásokat gyakorlati bemutatók követték, melynek során védőbevonat-technológiákkal, Loctite-ragasztókkal, tömítőanyagokkal ismerkedhettek meg az érdeklődők.

Sz. Gy.

Virtuális és valóságos folyamatok találkozása

■ FOLYAMATIRÁNYÍTÓ SZAKEMBEREK A TECHNOLÓGIÁBAN

Talán harminc éve is van már annak, hogy cikket írhattam a FAM számítógépes folyamatirányításra való áttéréséről.

Annak idején ez különleges dolognak számított, míg napjainkban már a DUNAFERR számos területén része a technológiának a láthatatlan segéd, a folyamatirányítás. Eszébe sem jut senkinek az üzemi vezérlőpultok mellett, hogy miközben a képernyőt figyelve, gombok megnyomásával irányítja a termelést, a háttérben mérnökök, műszerészek támogatják a munkáját. Bizik a megjelenő adatokban, azok elemzésében, a virtuális és a valóságos technológiai folyamatok illeszkedésében.

Szerteágazó feladatok, sokoldalú szakmai tudás

Mint „kockába zárt” szakemberekre, úgy gondolunk az informatikusokra, ugyanakkor a Vasműben ők is a napi termelési folyamatok aktív résztvevői. Az IT Igazgatóság folyamatirányítási

főosztályát *Makádi János* irányítja. Csapatában a mérnökök folyamatirányító rendszereket terveznek és üzemeltetnek a Vasmű legkülönbözőbb berendezéseire.

Műszerek ott vannak a kohó tetején, az erőműi gáztartóknál, a meleghengerműi kemencéknél vagy éppen az acélgyártó berendezéseken. Munkájuknak ugyanúgy része a gázelemző műszerek, ipari mérlegek, mint az életvédelmi légtérelmző berendezések működtetése. Foglalkoznak mérés-technikával, radiológiai műszerek üzemelte-

tésével, optikai elven működő felületellenőrzéssel. Túlzás nélkül állítható, hogy igen szerteágazóak a feladataik, és ehhez mérten sokoldalú a szakmai tudásuk is.

– Automatizálással, mérés-technikával 72 fős központosított csapat foglalkozik a DUNAFERR-nél. Számos területre kiterjedő végzettségük, speciális jogosítványuk van, amelyekből például a robbanásbiztonsági ismereteket időről időre meg kell újítani, a tudást vizsgával igazolni. Műszerészeink bonyolult szabályozóberendezések üzemeltetői, karbantartói, dedikált szakszervezetek jogosítványai. Iskolákban nem tanítják sehol azt a szaktudást, amire itt szükségük van, legyen szó gázjelző

berendezések, ipari mérlegek vagy akár radiológiai műszerek karbantartásáról. Komplex feladatokat képes megoldani a csapatunk a tervezéstől az irányítási rendszer kiépítésén át annak karbantartásáig. Számos beruházási projektben vettünk részt az elmúlt tíz évben – vázolta fel nagy vonalakban Makádi János a szakterületük automatizálásával és informatikával foglalkozó vonatkozásait.

– A nálunk dolgozó emberek lételeme a fejlesztés, a kreatív munka, ahol használhatják a fejüket, az évek során összegyűlt tudást, tapasztalatot. Mindemellett egy-egy fejlesztés tanulási folyamat is egyben, előremenetel a szakmában – hangsúlyozta, majd példaként említette a napjainkban

a hihetetlenül magas energiaárak miatt kiemelten fontosá vált gáztartó irányítástechnikai tervezését, szerelését, beüzemelését, a komplett folyamat-szabályozó rendszer kiépítését. Ugyancsak érdekes és kiemelkedő munkájuk volt a kamragáz-kohógáz ikerfáklya automatizálásának tervezése, kivitelezése. A hengerművekben az optikai felületfigyelő rendszer különleges informatikai megoldás. Hasonlóképp érdekes kihívás a Hideghengermű pácolósorán a lézeres hegesztőgép üzemeltetése. Számos esetben külföldi beruházókkal dolgoztak együtt, mint a Fémbevonómű áthúzó kemencéjének korszerűsítésénél is. Az elmúlt évek kiemelt fontosságú dunaferr beruházásainál szakértőként is számítottak rájuk.

Egyre fontosabb elem a szakterület munkájában, az EU szabványai szerint, az ipari biztonsági kockázatok csökkentése. Olyan folyamatszabályozási rendszereket kell kiépíteniük, hogy a veszélyhelyzetek kockázatát minimalizálják, adott esetben a technológiai berendezések működése automatikusan leálljon, például egy lehetséges robbanás megelőzéseként a vezetékekben egy gázszelep záródjon. Ehhez mind a mérnököknek, mind a műszerészeknek részleteikben is ismerniük kell a Vasműben termelő technológiákat.

– Kevesen vannak a készletben dolgozó műszerészeink – jegyezte meg a főosztályvezető. – Ez azt jelenti, hogy egy hónapban ki-ki tíz napon át készenlétes, nem hagyhatja el az otthonát, bármikor behívható a területéhez tartozó műszerhez, akár meghibásodásról, akár annak gyanú- ▶

Jelentős projekt volt a 150 000 köbméteres gáztartó irányítástechnikai tervezése, szerelése, beüzemelése, a komplett folyamatszabályozó rendszer kiépítése

járól van szó. Önállóan kell felmérniük és elhárítaniuk a hibát. Műszerek pedig mindenütt vannak, Vasműszerte a legkülönbözőbb helyeken. Nagy a felelőssége egy-egy beavatkozásnak, hiszen adott esetben egy műszer pontos működésén emberéletek múlhatnak.

Műszerészek a magasban

Fiatal szakember *Gál Tamás* műszerész, aki egy háromfős csapat élén felügyeli a Vasműben fellelhető gázelemző készülékeket. Első munkahelye a DUNAFERR, már középiskolában tanulmányi szerződést kötött a céggel.

– Már annak idején is jó kapcsolat volt a Dunaferr-középiskola és a vállalat között. Járt egy vasműs toborzó szakember az iskolában, számomra vonzó volt, ahogyan a lehetőségekről beszélt. Akkoriban, 2008-ban heten-nyolcan is jöttünk a gyárba a technikai vizsga után. A Vasmű a városban működő cégek között külön

kategória, izgalmas hely, a munkánkhoz külön „élményfaktor” is társul, amit nagyon meg lehet szeretni. Persze, ijesztő volt első alkalommal felmenni például a gáztartó tetejére, de hozzászokik az ember. Ugyanakkor megragadó a folyékony fém látványa, akárhányszor is látom – beszélt munkájának különlegességéről. – Elengedhetetlen a helyismeret, nekem három-négy hónapba telt, hogy mindenhol visszataláljak a műhelyünkbe egyedül, úgy hogy az oda úton még volt mellettem valaki. Egy adott épületen belül a sokadik emelet sokadik sarkában is szorulhat karbantartásra egy műszer, így az épületen, csarnokon belül is tudni kell tájékozódniuk. Az első évben még kiismerhetetlen labirintusnak tűnt a gyár. A hatvan-hetven

méteres kémények ötvenméteres magasságában is van telepítve gázelemző műszerünk. Tudnunk kell, hogyan működik a technológia, mikor lehet a műszerhez odamenni, mikor nem. Például a kohó tetején működő gázelemző szerel-

A technológia szinte minden pontján szükség van a folyamatirányítási szakemberek munkájára

hetőségének megvannak a biztonságtechnikai előírásai – avatott be a részletekbe, majd hozzátette: összetett hely a Vasmű, unikum az országban.

Beszégetésünk a folyamatos tanulásra, a különféle végzettségekre terelődött. Tamás szerencsésnek tartja, hogy a DUNAFERR ösztönözte, támogatta a tanulását:

– Esetünkben nem elegendő megszerezni egy speciális végzettséget, naprakészen is kell tartanunk a tudásunkat. Robbanásbiztos berendezések kezelőjeként például öt évente vizsgázom – jegyezte meg, majd a Vasműben működő technológiák ismeretének fontosságára, a csapatuk működésére tért ki:

– Jó közegben, családias hangulatban dolgozunk. Tudjuk, kinek mi a dolga, miközben mindenki számíthat a másira. Az éjszaka közepén is felhívhatom a kollegámat, ha egy műszer készenlétes javításán valamivel elakadok. Hogy félek-e a veszélyesebb területeken? A félelem az évek során átalakul fi-

gyelemmé, az ember megtanulja kezelni a helyzetét. Mindig hordunk magunknál gázmérőt, tudjuk, meddig mehetünk, és honnan kell visszafordulni, ha csipog a műszer. Megszokja az ember, hogy a vaskohászat az egy ilyen hely...

Mérnök-informatikus a kohászatban

Duális képzésben tanulta a szakmát *Vácz László* folyamatirányítási mérnök. Bár csak tíz hónapja kezdett a DUNAFERR-nél dolgozni, évek óta ismeri a gyárat, készült jelenlegi munkájára:

– Középiskolás koromban jártam először a Vasműben. A Dunaferr-iskolában tanultam, a Kokszolóban volt az egy hónapos gyári gyakorlatunk – itt elidőztünk pár mondatra, hisz egy fiataalt akár egy életre el is riaszthat a Kokszoló látványa.

– Számomra inkább érdekes volt a hatalmas méreteivel, a komor szürke színeivel, a tüzeivel – jegyezte meg. – A Dunaújvárosi Egyetemre jelentkeztem mérnök-informatikus szakra, szintén duális képzésre. Érdekelt, vonzott a folyamatirányítás. Az informatika tudománya itt ugyanúgy érvényes, de egy logikai felvétel eredményeként nemcsak a

képernyőn változik valami, hanem egy méter átmérőjű szelepek zárnak-nyitnak, vagy elindul egy többtonnás daru. Érdekeltek az olyan berendezések, mint a hengerművi felületellenőrző rendszerek, illetve más, a technológiai folyamatokhoz köthető megoldások. Tény, hogy az egyetemi évek alatt sokat lendített a tanulási kedvem a duális képzésben kapott havi fix fizetés. Ezt azonban nem adták „ingyen”, folyamatosan teljesítenem kellett év közben, és természetesen a vizsgákon is. Szintén nagy előny volt számomra, hogy a vizsgaidőszakokat rendre a gyárban töltöttük, szakértők között tanulhattam. Akármilyen problémám akadt a tananyagban, itt bent azonnal kaptam rá választ. Mindemellett a valóságban láttam a könyvben leírtakat, össze tudtam kapcsolni a tananyagot a gyakorlattal. Most, hogy már végeztem, működő rendszerek üzemeltetésével, karbantartásával, szoftverfejlesztéssel foglalkozom. Szeretek programozni, és itt ezzel is foglalkozhatok. A duális képzés nagy előnye, hogy már kezdőként is érti az ember, hogy a kollégái miről beszélnek. Persze, még most is tanulom a szakmámat, de már biztosan mozgok a munkaterületeken, hozzá tudok szólni a szakmai kérdésekhez – magyarázta.

Szóba hoztam az informatikusok számtalan lehetőségét a gyáron túl, de László a munkahelye mellett érvelt:

– Fontos volt számomra, hogy édesapám is itt dolgozik, és engem vonz a Vasmű szerteágazó működése, a munkám érdekessége is. Tény, hogy itt nincs home office-lehetőség, Budapesten viszont minimum kétszer drágábbak a lakhatási lehetőségek, Dunaújvárosban hamarabb lehet önálló életet kezdeni. Rengeteg érdekes dolgot tanultam már eddig is, olyan műszerekről, amelyek másutt jelen sincsenek. Ez mindenképpen plusz hozadék a szakmai fejlődésemben.

Kaszás Éva

Az ország legjobbjai lettek a Dunaferr-iskola diákjai

■ A HEGESZTŐK ÉS A LAKATOSOK IS REMEKELTEK

Kiváló eredményekkel büszkélkedhet az idei tanév végén a Dunaújvárosi Szakképzési Centrum Dunaferr Szakgimnáziuma és Szakközépiskolája. Diákjai remek helyezéseket értek el a Szakma Sztár Fesztiválon a Szakma Kiváló Tanulója Verseny április 25-27-én megrendezett országos döntőjében.

Magyarország legjobb hegesztő-tanulója idén a Dunaferr-iskola diákja, *Zagyva Bence* lett, *Dézsi Martin* pedig második helyezést ért el. Az épület- és szerkezetlakatosok mezőnyében *Sebestyén Dávid Gusztáv* szerezte meg az országos első helyezést, a harmadik helyen pedig *Varga Balázs Tibor* végzett. Ezekhez a fantasztikus eredményekhez nagymértékben hozzájárult a felkészítő oktatók munkája is: a hegesztőket *Dénes István* és *Ujj István*, a lakatosokat *Szentandrassy Gyula* és *Tompai Zoltán Sándor* készítette fel a megméretetésre.

Szaktárgyuk sztárjai

A sikeres szereplést követően néhány nappal személyesen is beszélgettünk néhány résztvevővel *Tóth Ferenc* gyakorlati oktatásvezető irodájában. Két megilletődött, halk szavú fiatalember ült velem szemben: pillanatnyilag az ország két legjobb ifjú hegesztője, akik osztálytársakként készültek fel a versenysorozatra.

– Nálunk a családban többen is dolgoztak hegesztőként, édesapám, nagybátyám és a nagypapám is – mondta *Zagyva Bence* –, így nekem kézenfekvő volt ezt a szakmát választani. Mindig azt láttam, hogy nálunk szinte mindenki kétke-

zi munkával foglalkozik. Az iskolában érdekelték a gyakorlati órák, nagyon jó gépeken tanulhattuk meg az összes eljárást. Magára a versenyre nem kellett extra sokat tanulni külön, de az nagyon jó volt, hogy bejárhatunk a tanműhelybe gyakorolni még a covid alatt is. Örültem a győzelemnek és várom már, hogy elkezdjek dolgozni. Még nem tudom pontosan, hogy melyik cégnél szeretnék elhelyezkedni, de Dunaújváros környékén szeretnék maradni, a családdhoz közel.

Dézsi Martin családjában nem volt jellemző a műszaki pálya, őt mégis érdekelte a hegesztés, és utólag is jó választásnak tartja a Dunaferr-iskolát.

– Valamiért nagyon megtetszett a hegesztőszakma, nem is igazán volt más tervem, amikor a Dunaferr-iskolába jelentkeztem. Jó volt az osztályunk, jól kijöttünk a többiekkel is. Úgy érzem, hogy a napi tanulás mellett a versenyre való felkészülés is abszolút belefér az

ember idejébe, ha jól osztja be. Én leginkább a gyakorlati részre koncentráltam. Kicsit izgultam a verseny előtt, de nem volt olyan feladat, amire ne készítették volna fel bennünket. Örülök a második helyezésnek is. A leendő munkahelyemről már vannak elképzeléseim, szerintem nem lesz nehéz munkát találnom. Később majd szeretnék leérettségizni is.

Sebestyén Dávid Gusztáv versenyeredménye révén az ország legjobb épület- és szerkezetlakatosává lett. Őt telefonon értem el egy rövid beszélgetésre:

– Több lakatos is van a családban, és úgy láttam, hogy ez egy jó szakma, jól is lehet vele keresni, ezért én is ezt választottam. Jól ment az iskola, és erre a versenyre is jól felkészítettek minket, sokat gyakoroltunk. Vártam a versenyt, készültem rá, de azt nem gondoltam volna, hogy megnyerem az országos döntőt. Persze, nagyon jó érzés volt, utána a családban is sokan gratuláltak. Most a szóbeli szakmunkásvizsgákra készülök még,

de aztán minél előbb szeretnék elmenni dolgozni. Egyelőre beföldre, a közelbe, de később tervezem, hogy hegesztő minősítéset szerzek és külföldön is kiprobálok magam.

Az oktatóknak is kell a naprakész tudás

Dénes István, a kiválóan szereplő hegesztők egyik oktatója úgy látja, hogy bár az idei eredményeik tényleg kiemelkedőek voltak, szinte minden évfolyamban feltűnnek tehetséges diákok.

– Amikor megkap az ember egy kilencedik évfolyamos hegesztőcsoportot, két-három hónap után már látni lehet, hogy melyik az a pár diák, akikben az átlagnál nagyobb a szorgalom, a szakmai érdeklődés, ők azok, akikből majd két és fél év múlva potenciális induló lehet egy ilyen versenysorozatban. Nyilván az ő felkészítésük plusz odafigyelést igényel, de ezt nagyon szívesem megadja az ember, ha látja, hogy van értelme és eredménye. Egy érdeklődő, tehetséges gyerekkel könnyű ▶

Az épület- és szerkezetlakatos versenyzők és felkészítők:
Szentandrassy Gyula, Sebestyén Dávid Gusztáv, Varga Balázs Tibor,
Tompai Zoltán Sándor

dolgozni, de ugyanúgy foglalkozunk persze a gyengébb képességű diákokkal is, fel kell őket is zárkóztatni. Egy jó hegesztőnek fontos, hogy legyen megfelelő manuális ügyessége, illetve jó koncentrációja, összpontosító képessége, mert egyszerre több dologra is oda kell majd figyelnie munkavégzés közben. Persze, ezek a készségek mind fejleszthetők.

Szentandrassy Gyula, a szintén kiválóan szerepelt szerkezetlakatos diákok oktatója speciális helyzetben volt a felkészülés során, hiszen nemcsak gyakorlati, hanem elméleti tárgyakat is oktatott a fiataloknak.

– Megvannak a maga nehézségei, de az előnyei is az ilyen típusú felkészítő munkának. Hatékony ez a struktúra, hiszen amit elmagyaráz az ember az egyik órán, azt a másikon a gyakorlatban is meg tudja mutatni. Ebben a szakmában van egy külső képzőpartnerünk is, a Ferrobeton Zrt., a másik versenyző tanulókkal, Varga Balázs Tiborral egy ottani kolléga, Tompai Zoltán Sándor foglalkozott a gyakorlati órákon, de természetesen szorosan együttműködtünk. Nagyon sokat gyakoroltunk a srácokkal, többször oldottuk meg például az írásbeli vizsgára készülve a korábbi évek versenyeinek feladatlapjait. A gyakorlati vizsgára való felkészülés a mi esetünkben komplexebb, többféle gép kezelését

kell a srácoknak magabiztosan elsajátítaniuk. Az én osztályom most tizedikes, és már ott is látok egy-két olyan tehetséges diákot, akit akár már az idén is el mertem volna vinni versenyezni. Remélem, ők jövőre kedvet éreznek majd az induláshoz. Oktatóként nekünk is folyamatosan tanulni kell egyébként, hogy mindig a legfrissebb, naprakész szakmai ismereteket adhassuk át a gyerekeknek.

Dicsőség az iskolának is

Különösen elismerésre méltóak az elért eredmények annak tükrében, hogy a covid-járványhelyzet nem könnyítette meg a diákoknak a felkészülési időszakot, mondja Tóth Ferenc gyakorlati oktatásvezető.

– Ezek a diákok az utolsó évfolyamba tartoznak, akik még a „rég”i szakképzési rendszerben végeznek. Ez annyit jelent, hogy a 9. évfolyamon egy alapozó évük volt, amit szintvizsga követett, a 10-11. évfolyamon tanulták meg a szakmai ismereteket, és végeztek el a szakmai gyakorlatot. A hegesztőknek mind a négy eljárással meg kell tanulniuk hegeszteni, mindegyikből vizsgáznak is, erre gyakorlatilag ez a két szakmai évük volt, ami azért egy nagyon kemény időszak volt a srácoknak. Nyilván a kapcsolódó elméleti anyagot is tökéletesen ismerniük kellett ahhoz, hogy egy országos

A hegesztő versenyzők és felkészítők:
Zagyva Bence, Dénes István, Dézsi Martin, Ujj István

verseny döntőjébe eljussanak és ilyen sikereket érhessenek el. Időben elkezdtük a felkészülést, kicsit több munkával, más jellegű feladatokkal, mint amilyeneket a versenyben nem szereplő diáktársak végeztek. Egyébként az elmúlt két évben a covid miatt teljesen bizonytalanná vált a versenysorozat sorsa. Tavaly novemberben indultak el a jelentkeztetések, és január elején voltak az írásbeli fordulók. Gyakorlatilag január végére dőlt el véglegesen, hogy idén már rendes körülmények között meg tudják szervezni a döntőt. Tehát eléggé rohamtempóban kellett felkészülniük a srácoknak, és az oktató kollégákat is nagy elismerés illeti, hiszen ők is nagyon sok energiát és törődést fektettek abba, hogy a fiúk ilyen eredményeket érhessenek el.

– Én azt gondolom – fűzte hozzá Tóth Ferenc –, hogy az iskola eredményességét is mérni egy ilyen versenysorozaton való szereplés, és a mi iskolánk mindig ott van az élmezőnyben a gépész szakmában és a villamos területen is. Általában minden évben van döntős diákunk, az idei év pedig különösen sikeres volt. Ez egyaránt igazolja a kollégáim munkáját és a tanulóik erőfeszítéseit is. Nyilvánvalóan elengedhetetlen a sikerhez az a technikai háttér is, amit a tanműhelybe telepített és folyamatosan frissülő

infrastruktúrával a DUNAFERR biztosít számunkra.

Korszerű eszközpark a tanműhelyben

A vállalat számára kiemelten fontos a város iskoláival, különösen Dunaferri iskolával való együttműködés, valamint a tanműhely folyamatos fejlesztése, erősítette meg Gyovai Attila humánerőforrás-fejlesztési osztályvezető. Mint azt a szakember elmondta, 2020-ban az utóbbi évtizedek legnagyobb oktatási infrastruktúra fejlesztése indult el a vállalati tulajdonú tanműhelyben, mivel a DUNAFERR számára rendkívül fontos a jól képzett szakember utánpótlás. A jelentős mértékű fejlesztés keretében többek között kiegészítették a hidraulika-pneumatika-irányítástechnika területen működő eszközállományt, és két ipari robotcella központot is telepítettek, amelyeken a programozást és a robottechnológia segítségével történő megmunkálást egyaránt tudják majd gyakorolni a diákok. Megújultak villamos oktatótermek és a hegesztőbázison is új hegesztőgépeket telepítettek, melynek komoly szerepe volt a diákok versenyen elért helyezéseiben. A vállalatvezetés a mostani kiváló versenyeredményeket követően pénzjutalomban részesítette az eredményesen szerepelt diákokat és oktatóikat.

Sz. I.

Aki csapolta az összes kemencét

■ EGY JÓ CSAPATBÓL A NYUGDÍJAS LÉTBE

Az utolsó munkanapján készült csoportkép indította a beszélgetést Kiss István nyersvaselőkészítővel. A konverter üstje elé állt fel az Acélmű konverterüzemének D műszakja április huszonötödikén, hogy emlékeztetesse tegyék kollégájuk utolsó munkanapját, megmutatva az acélgártás eszközeinek léptékét és egyúttal az együtt dolgozó csapat összetartását is.

A képre pillantva az ötlött fel bennem, hogy milyen nagy érték is egy olyan közösség, ahol félszavakból, tekintetekből értik egymást.

– Nyugdíjba mehettem volna már másfél éve is, de még maradtam – kezdte beszélgetésünket István –, most viszont már tényleg abbahagytam, május 13-án leszámoltam. – Egyszer már otthagytam a konvertert, amikor 2008-ban agy-

vérzést kaptam és leszálalékol-tak. Biztonsági őrként dolgoztam 2014-ben a főkapunál, amikor a gyárvezető, *Gyerák Tamás* megkérdezte, hogy lenne-e kedvem visszamenni? Fizikálisan még éreztem magamban annyi erőt, hogy rábólintsak. A második nap már olyan volt, mintha el sem mentem volna.

Megkerülhetetlen volt a kérdés, hogy annak idején miért lett olvasztár?

– Tízévesen egyszer bent jártam a Vasműben. Édesanyammal a Délivárosba mentünk cseresznyét szedni, és

a gyáron át rövidebb volt az út. Akkoriban még át lehetett járni. A kohónál láttam a folyékony vasat csapoláskor, akkor döntöttem el, hogy olvasztár leszek. Gépésznek vettek fel a Bánkiba, amit el is kezdtem, de addig-addig mondogattam, hogy én olvasztár akarok lenni, míg átmehettem a 316-os szakmunkásképzőbe, a mai Dunaferri iskolába, ahol kitűnő tanuló lettem. Felkarolták az érdeklődő diákokat, nagyon sokat tanulhattunk. Akkoriban az Erkelkert szinte minden lépcsőházában lakott martinász, rangja volt a szakmának. Olvasztár III. segédként kezdtem a martinacélműben. Olyan szakemberektől tanulhattam, mint *Csikós Misi* bácsi, vagy *Schubert Kornél*, aki a Vasműből a helyi főiskolára ment tanítani. A vezető technológus *Kállai Gábor* volt, aki a svédláncza-technológiát bevezette. Minket már a konverter 1981-es indulására készülve vettek fel. Az összes kemencét csapoltam a gyárban a szakmai gyakorlato-

kon, a Nagyolvasztóműben és az Acélműben is...

Beszélggettünk az acélgártás fejlődéséről, a szakmai tudás fontosságáról, a műszakos életvitel kihívásairól is:

– Folyamatos műszakban dolgoztam végig, amit megszokni nem lehet, csak elviselni. A nejem a vendéglátásból jött be a Vasműbe, egymást váltottuk otthon, míg a gyerekek felnőttek. Össze sem tudom számolni, hány szilvesztert, karácsonyt töltöttem bent... A gyerekeink viszont pontosan időzítve a nagy ünnepekre érkeztek. Az idősebb fiam május elsején született. Éppen a városban lépett fel *Cserhádi Zsuzsa*, vele énekelhettem, hogy „édes kisfiam”. A másik fiam augusztus huszadikán, a lányom húsvétkor jött a világra.

Egy korosztályból került ki a műszakunk nyolcvan százaléka, szerettünk bejárni dolgozni. Úgy szerveztük még az esküvőket is, hogy hosszú szabadnapra essenek. Minden műszakra jellemző volt az erős összetartás. Megjegyzem, húsz-huszon-▶

„Az én életem a gyár volt...”

■ DR. HORVÁTH ÁKOS 80 ÉVES

Májusban ünnepli nyolcvanadik születésnapját dr. Horváth Ákos, a vállalat nyugalmazott műszaki-technológiai főmérnöke. A Borovszky-díjas kiváló mérnök, a DUNAFERR Főtanácsosa személyéhez számos szakmai siker, jelentős termékfejlesztés fűződik.

2019-ben a Magyar Acél folyóirat téli számában jelent meg vele egy nagyobb léleg-

zetű portréinterjú. Ennek néhány részletével kívánunk boldog születésnapot és jó egészséget az ünnepeletnek.

– *Hogyan kezdődött az ismerkedés a kohászat világával?*

– Már egészen korán, általános iskolás koromban megfogalmazódott bennem, hogy kohómérnök szeretnék lenni, ha felnövök. Vasárnaponként édesapámmal, aki szintén kohómérnökneként dolgozott a gyárban, bejártam a Vasműbe. Ma már nem tennék ezt lehe-

tővé a szigorú biztonsági előírások, de annak idején, amíg ők értekeztek, én bebarangoltam a vállalatot. Csoda volt számomra az épülő nagyolvasztó belseje, és az is, ahogyan láthattam felépülni a hengereműveket. Egyetemistaként 1966 nyarán már benn dolgoztam a gyárban mint hengerész a Hideghengereműben.

– *Melyek voltak azok a legfontosabb termékfejlesztések a DUNAFERR-nél, amelyek az Ön irányításával vagy közreműködésével jöttek létre?*

– Talán a két szabadalmat említeném első helyen: a folyamatosan öntött brammából hengerelt, pikkelymentesen zománcozható acéllemezt, melyet ma is alkalmaznak, illetve a Meleghengereműben a szalagsori reveponthibák minimálisra csökkentését a revétlenítési rendszer és a hengerlési technológia módosításával. De fontos megemlítenem a hidegen jól alakítható, élhajlítható nagy szilárdságú acélcsalád kifejlesztését és szabványo-▶

két évesen annyit kerestem, mint édesanyám és édesapám együtt. Ha elmentünk szórakozni, és megláttak bennünket az ajtóban a pincérek, összetolták az asztalokat, és maradt késő estig a konyhaszemélyzet is...

Igazi vasműs dinasztia a Kiss család, István édesanyja a mozdonyjavítóban volt hegesztő, édesapja a Lemezalakítóban diszpécser. Gyermekének életútja is érintette a gyárat.

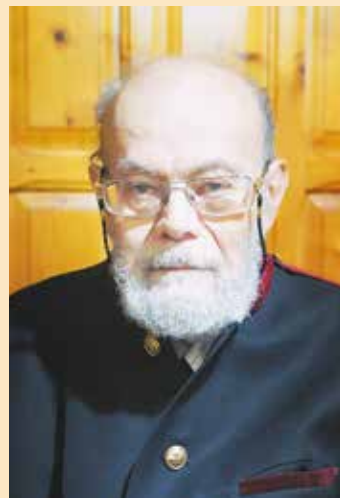
– Az idősebb fiam fodrász, szalonja van a Vasmű úton. Dolgozott pár évet a konverterben a válság alatt, amikor a fodrászok keresete nagyon visszaesett. Ma már az ő szakmá-

ja fizet jobban. A kisebbik fiam a FAM-on öntökormányos, a lányom Halásztelken él, ott építkeznek. Segíték majd nekik,

és a hároméves fiúunokámmal is több időt tölthetek – kerültek sorra beszélgetésünkben a nyugdíjas napok.

sítását, a saválló acélok és DP-acélok gyártástechnológiájának a fejlesztését, a triplex lemez gyártásának fejlesztését, majd ezek kiváltását bór mikroötvözésű, nemesíthető, kopásálló acélokkal, vagy a kiválóan mélyhúzható acélok és a termomechanikusan hengerelt nagy szilárdságú acélok kifejlesztését. Több, a közreműködésemel fejlesztett termék jelentős szakmai elismerést nyert el, például Industria Nagydíjat, vagy Magyar Minőség Háza Díjat. Ilyenek voltak a lakkbeégetéssel keményíthető acélok, a zománcozható acélok, a lézer- és mikroplazma-vágásra alkalmas, feszültségmen-

tes, melegen hengerelt táblalemezek és szélestekercsek. De közreműködtem hidegen hengerelt és a Sendzimir-rendszerű szalaghorganyzó

soron horganyzott, többes fázisú acélminőségek kifejlesztésében is.

– *Hogyan gondol vissza erre a tartalmas, szép szakmai pályára? Mire a legbüszkébb?*

– Én minden egyes munkanapot egyformán fontosnak érzek így utólag is. Azt hiszem, szerencsésnek mondhatom magam, hiszen a pályafutásom során végig megadott számomra a szakmai önállóság, a függetlenség, és ez hihetetlenül nagy dolog. Az alkotó műszaki ember nem dolgozhat hatékonyan és kreatívan, ha ez a feltétel nem biztosított a számára. Én nagyon szerettem a munká-

– Már megtapasztaltam, hogy milyen érzés leállni. Az első három hónap „hepi”, majd már a horgászbotra is utálatlaltal néz az ember. Gondolom, visszajárok a kollégákhoz, de nem a gyárba, onnan el kell szakadni. Akkor lesz majd vége, ha már nem álmodom a konverterrel...

– Sosem felejttem el az utolsó délutános műszakot. Megleptek a kollégáim, ami nagyon jólesett. Az egész Acélműre jó szívvel gondolok vissza, csak köszönettel tartozom.

Ez akár beszélgetésünk vég-szava is lehetne, de még idekívánkozik egy rövid történet. A Dunaújvárosi Hírlapban 1978-ban megjelent egy interjú egy másodéves olvasztártnulóval, mellette illusztrációként Szabó Lajos festőművésznek egy, a gyárban festett képe:

– Képsorozatot festett akkorkoriban a művész, az egyik festményen éppen az acél próbavételét örökítette meg. Én voltam az, aki a próbát vette. Mindenkit ismerek, mindenki-re emlékszem, akiket körém festett. A lányomtól megkaptam az egyik születésnapomra a kép reprodukcióját...

K. É.

mat, boldoggá tett, ha a termelésben láttam hasznosulni a kutatásaim eredményeit. Nagyon örültem annak, hogy a munka révén nagyon sok országba eljuthattam, és annak is, hogy sok kollégához a munkakapcsolaton túl jó barátság is fűződött. A feleségem sokszor mondogatta, néha rosszállóan is, ha túl hosszúra nyúltak a munkanapok, hogy az én életem a gyár volt. Félig viccesen, félig komolyan sokszor elmondtam baráti társaságban, hogy ha nyerek a lotton, én megveszem a hengerműveket. De az élet úgy hozta, hogy sajnos nem nyertem...

Sz. I.

Múltunk eseményei mindenki számára visszanezhetők (2.)

■ KINCSEKET REJT A JÓZSEF ATTILA KÖNYVTÁR MÉDIATÁRA

A helyi televíziózás hőskorában, a nyolcvanas években Dunaújvárosban az elsők között kezdődött meg a helyi műsorgyártás. Az elkészült műsorokat kezdettől fogva rögzítették, archiválták a tévések. Ez a körülbelül két évtized (1985–2004) kordokumentumait őrző videoanyag jelenleg a József Attila Könyvtár birtokában van. Tavaly októberben „nyílt meg” a könyvtár Médiatára, ahol az internet segítségével, a világ bármely pontjáról bárki böngészgethet, kutathat személyes vagy éppen helyi, sőt országos jelentőségű események mozgóképes dokumentumai között.

A legújabb, mindenki számára elérhető technikai vívmányok segítségével, az ún. QR-kódok alkalmazásával időről időre olvasóink figyelmébe ajánlunk különböző fontos, érdekes, elgondolkodtató vagy éppen mosolyt fakasztó epizódokat közelmúltunkból. Várjuk ezzel kapcsolatos személyes emlékeiket!

1954 februárjában került sor az I. számú nagyolvasztó, majd augusztusban az acélmű avatására, innen számítjuk a dunaújvárosi acélgégyártás kezdeteit. Az évforduló alkalmából 1994-ben számos rendezvényt tartottak, technikatörténeti könyv jelent meg, és a helyi televíziósok is átfogó összeállítást adtak közre. A riportok tempója mai szemmel lassú, a zene régimódi, a szófordulatok a mai fülnek talán furcsák, a hajviselet, az öltözködés akár még megmosolyogtató is lehet, esetleg a mondandó is idejétmúlt, vitatható, de ne feledjük, a felvétel közel három évtizedes! Az összeállítás legalább egy mondata pedig ennyi idő múltán, 2022-ben is ugyanúgy érvényes: Nem lettünk a vas és acél országa, de ma sem lehetünk meg vas és acél nélkül!

A riportokat *Bródi Emília, Farkas Lajos* és *Stossek Máttyás* készítette.

Lapunk áprilisi számában olvashattak az Acélszobrász Alkotótelep történetéről, és hírt adtunk arról is, hogy júniusban ismét képzőművészek dolgoznak majd a gyárban.

Így volt ez már több alkalommal, a médiatár segítségével az 1985-ös, 11. Acélszobrászati Szimpozion egyik alkotása, a Kicsi hengerész születésére tekintünk vissza.

A riporter *Jakab Klára*.

A Bringatúra városunk egyik legnagyobb hagyományokkal rendelkező szabadidős programja, még ha népszerűsége meg is kopott (a különböző megújítási kísérletek ellenére), ma már messze túl van a fénykorán. Az első Bringatúrát 1985-ben a Dunaújvárosi Hírlap hirdette meg és indította útjára. A gyülekezés alatt, útközben és a mezőfalvi pihenőben, majd a visszaérkezés után (még a régi elrendezésű főtéren) is több riport készült a résztvevőkkel. Furcsa érzés belegondolni, hogy a felvételeken látható tizenéves fiatalok ma már meglelt korú felnőttek... Bizonyára sokan magukra, illetve rokonaikra, barátaikra, munkatársaikra ismernek a képkockákon.

A több mint egyórás (!) összeállítás riportere *Szűts Ildikó*.

Arra alkalmas okostelefonjukra, tabletjükre töltsenek le egy QR-kód olvasására használható alkalmazást, utána már nincs más dolguk, mint „szkennelni” a cikkben található kódokat, és már meg is elevenedik a múlt. Kellemes időutazást kívánunk!

Szirmai György

Dunaújváros Közgyszűlése 2016-ban hozta létre Települési Értéktár Bizottságát (röviden: TÉB), amelynek feladata a helyi értékek azonosítása, a helyi értékeket tartalmazó gyűjtemény létrehozása, gondozása, valamint a megyei értéktárral történő kapcsolattartás. A bizottság – lakossági javaslatra – időről időre listába veszi, bővíti a város szempontjából meghatározó jelentőségű, a városhoz való tartozást kifejező egyedi szellemi terméket, tárgyat, kulturális alkotást, hagyományt, jelképet, illetve természeti értéket. A TÉB legutóbbi döntése alapján a DTV-archívum (<https://mediatar.jakd.hu/>) is bekerült a helyi értékek nyilvántartásába.

OMBKE-történet a helyi szervezet történetének tükrében

■ A SZAKMAI LÁTÓKÖR BŐVÜLÉSÉÉRT

Az I. Kohászati Ipargazdasági és Üzemszervezési Konferenciát (KIÜK) az Országos Magyar Bányászati és Kohászati Egyesület 1962. szeptember 3-7. között rendezte meg Balatonszéplakon, a Kohó- és Gépipari Minisztérium (KGM) Vaskohászati Igazgatósága, Ipargazdasági és Üzemszervezési Intézete, valamint a Dunai Vasmű közreműködésével.

„A konferencia célja az volt, hogy az iparág sajátosságainak megfelelően átfogó tájékoztatót adjon a műszaki és gazdasági területeken dolgozó szakembereknek, továbbá, hogy lehetőség nyíljon megoldatlan problémáink és továbbhaladási lehetőségeink megvitatására. A közgazdasági és szervezési problémák az utóbbi években mindinkább előtérbe kerültek és időszerűvé tették, hogy felszámoljuk a megelőző időszak mulasztásait, amikor is elsősorban a termelési és műszaki feladatok ellátása kötötte le iparvezetésünk és szakembereink figyelmét, és a gazdasági és szervezési feladatok háttérbe szorultak. A háború utáni újjáépítés és hatalmas ipari fejlesztés időszakában, amikor az erőket a műszaki és termelési problémák megoldására kellett összpontosítani, elfogadható volt ez a szemlélet, ma azonban már a további fejlődés, a termelékenyebb

Pillanatképek a konferenciáról

és gazdaságosabb termelés nem képzelhető el a közgazdasági és szervezési munka magas színvonala nélkül. A fejlett ipari országok önköltségi és termelékenységi eredményeit már csak azok fejlettebb közgazdasági elemző és hozzájuk hasonló fejlett munka- és üzemszervezési módszereivel lehet megközelíteni. Márpedig e téren jelentős lemaradással rendelkezünk – a kohászat területén talán még nagyobb mértékben, mint a gépiparban. Elegendő itt utalnunk a fejlettebb iparban általánosan alkalmazott gépesített ügyvitelre, az operációkutatás és munkaszervezés eredményeire, a gazdasági elemző munkáknak a termelésben való hatékony alkalmazási módszereire, hogy magunk előtt lássuk azokat a feladatokat, amelyek a közeljövőben megoldásra várnak.” – olvasható a KIÜK Rendezőbizottságának felvezetőjében, a Dunai VASMŰ IV. évfolyam (1963) 1. számában.

Üzemszervezői munkaértekezlet a Dunai Vasműben

A konferencia nyomán, a KGM Ipargazdasági és Üzemszervezési Intézet kezdeményezésére a Dunai Vasműben 1963. május 7-8-án Üzemszervezői munkaértekezletet tartottak a szervezés területén dolgozók szakmai látókörének bővülésére, a bizonyos mértékben fennálló elszigeteltség megszüntetésére.

A Dunai Vasmű akkori első számú vezetőjét, Závodi Imrét kérték fel a munkaértekezlet megnyitására: „Az I. Kohászati Ipargazdasági és Üzemszervezési Konferencia után másodszor gyűlnek össze a kohászat területén dolgozó üzemszervezők azért, hogy megvitassanak egyes problémákat, s nézeteiket összeegyeztessék. Az első összejövetel közvetlenül a KIÜK után volt a Bányász-Kohász Egyesület székházában, s mivel igen zárt körű volt, az ott elhangzottak nem kerültek széles körben megvitatásra, s ott lényegében a balatonszéplaki konferencia kiértékelése volt napirenden. E kétnapos munkaértekezlet célja, hogy a kohászathoz tartozó vállalatok üzemszervezőinek munkáját bizonyos fokig értékelje és meghatározza azokat a feladatokat, amelyeket a következő időszakban kell végezni...”

Új irányítási modell

Závodi Imre (1927-1984) 1952-ben az épülő Sztálinvárosba került és a Sztálin Vasmű Szállító és Raktározási Vállalatánál helyezkedett el, előbb diszpécserként, majd 1956-tól a Szállító Gyárrészeleg vezetőjeként dolgozott. A kohóipari technikai tanulmányait követően a műszaki egyetemen szerzett diplomát. A Kohó- és Gépipari Minisztériumhoz 1962. június 30-án kinevezték miniszterhelyettesnek Borovszky Ambrust, a Dunai Vasmű igazgatóját, s az így megüresedett tisztség betöltéséhez a megbízólevelet Csergő János miniszter július 6-án adta át Závodi Imrének, aki 1964. március 13-áig, Borovszky Ambrus visszatéréig állt a vállalat élén. Ez idő alatt a vasmű egészére kimunkált átszervezést hajtott végre, s ez az irányítási modell a vasmű nagyvállalattá fejlődéséig meg is maradt.

(Dunaferr Dunai Vasmű Krónika)

A Magyar Szocialista Munkáspárt Központi Bizottsága 1962. júniusi határozata, valamint a VIII. kongresszus határozata az ipar fejlesztéséről az iparvezetőkre, vállalati igazgatókra, valamint mindazokra, akik a termelés irányításában részt vesznek, olyan feladatokat ró, melyek maradéktalan végrehajtása megköveteli, hogy ne másodlagosan kezeljék az üzemszervezői munkát, és ezen a téren mutatkozó hiányosságok felszámolását ne csak miniszteri, vagy iparági utasításnak tekintsék, hanem munkájuk kiegészítő részének vallják. Természetesen nálunk is vannak még hiányosságok ezen a területen, és nem minden esetben tervszerűen, a termelés fejlődésével összhangban oldjuk meg a szervezési problémákat, hanem itt-ott elkésve, a hibák utólagos javításával próbáljuk ellátni szervezési feladatainkat...” – részletek Závodi Imre megnyitó beszédéből.

Szente Tünde

Tartós boldogság

■ MINDEN NAP ÚJ LEHETŐSÉG AZ ÚJRAKEZDÉSRE

A leggyakoribb kérdések egyike, hogy hogyan élhetünk örömteli életet egy szenvedéssel teli világban? Douglas Abrams „Az öröm könyve” című kötetében a dalai láma és az emberjogi aktivista, Desmond Tutu érsek beszélget a témáról.

A kötet magyar nyelvű kiadását a Helikon jelentette meg először 2016-ban, azóta többszöri utánnyomással.

„Douglas Abrams velünk töltött egy hetet Dharamszalában, és feljegyezte szavainkat. Azt kértük tőle, hogy fűzze egymásba őket, és adja hozzá a saját hangját is narrátorként, hogy ne csak nézeteinket és tapasztalatainkat tudjuk megosztani másokkal, hanem a tudósok véleményét is az öröm forrásáról” – írja a kötet előszavában a két Nobel-díjas kiválóság.

„Sajnálatos módon az örömminket és a boldogságunkat aláásó problémák többségét mi magunk kreáljuk. Gyakran származnak az elme negatív tendenciáiból, az érzelmi reaktivitásból, vagy abból, hogy képtelenek vagyunk értékelni és hasznosítani a bennünk meglévő erőforrásokat. A természeti katasztrófák okozta szenvedést nem tudjuk befolyásolni, a mindennapi katasztrófák okozta szenvedést azonban igen. Szüneteseink nagy részét magunknak idézzük elő, ezért az a logikus, hogy örömet is képesek legyünk szerezni magunknak. Ez csupán a hozzáálláson, a nézőponton és a más emberekhez fűződő kapcsolatunkon múlik. A saját személyes boldogságunkért nagyon is sokat tehetünk” – mondta a dalai láma.

Mindketten meg vannak győződve arról, hogy a spirituális gyakorlatok elengedhetetlen részei az

életüknek, ez segíti és támogatja őket minden nap. Az érsek szerint nagyobb szükségük lenne ezekre a gyakorlatokra azoknak, akik nem spirituális vezetők, hanem a munka állandó körforgásában töltik minden napjukat. A kötet Örömgyakorlatokat is tartalmaz az öröm útjában álló akadályok leküzdésére, az öröm 8 tartópillérének fejlesztésére. Ezek a tartópillérek a következők: 1. A perspektíva (sok különböző nézőpont van). 2. Alázat. 3. Humor (nevetni önmagunkon). 4. Elfogadás (meditáció). 5. Megbocsátás. 6. Hála (hálanapló). 7. Együttérzés. 8. Nagylelkűség.

A dalai láma és Desmond Tutu érsek vajon azért mosolyognak olyan sokat, mert boldogok, vagy azért boldogok, mert sokat mosolyognak? – kérdésre is választ kapunk a könyv elolvasásával.

Szente Tünde

A virtuális világ veszélyei

■ KORUNK EGYIK DEVIANCIÁJA A „GÉPI ÖRÖMSZERZÉS”

Az Európai Unió a Safer Internet Program (SIP) akciótervének keretében közel 200 országban ugyanazon a napon hívja fel a figyelmet az internet szükségességére, előnyeire és veszélyeire.

Idén 19. alkalommal került megrendezésre a Biztonságos Internet Napja (Safer Internet Day [SID]), mottója az „Együtt egy jobb internetért!” volt.

Egyre fiatalabb korban és egyre hosszabb ideig használják a fiatalok a digitális technológiákat és a médiát. Naponta átlagosan hét órát töltenek valamilyen képernyő előtt – a televíziótól a számítógépeken át a mobiltelefonokig és egyéb digitális eszközökig.

A digitális világ a tanulás és a szórakozás határtalan te-

repe. Ebben a világban azonban kockázatoknak is ki vagyunk téve: internetes zaklatás, technológiától való függőség, obszcén és erőszakos tartalmak, radikalizálódás, átverések, adatlopás, szándékos félrevezetés, avagy dezinformálás. A probléma a digitális világ gyors és folyamatosan fejlődő természetéből adódik, amellyel a megfelelő szabályozás csak lassan tud lépést tartani. Korunk elterjedt jelensége a „digitális autizmus”, korunk devianciája pedig a „gépi örömszerzés”. Sokaknak újra kell tanulniuk a valós emberi kapcsolatok értékelését, a virtuális világtól való függetlenedést.

Az internetet felépítő és szabályozó protokollok mindenki számára hozzáférhetőek, ezeket rengeteg gyártó támogatja: mindez a hatékony szabványosítás eredmé-

nyének is betudható. Egykor a hálózat kizárólag csak a kutatók, oktatók és katonai intézmények számára volt elérhető. Ma már nagyfokú az internet üzletiessé válása, mivel sok cég ismeri fel, hogy e nélkül nem lehet megélni az üzleti életben.

A legfontosabb adaléka azonban az, hogy az egyirányú, üzenetszórásos médiumokkal ellentétben, a felhasználó nemcsak passzív befogadó, hanem maga is információforrás, aki maga választhatja meg, hogy milyen információra kíváncsi, vagy milyen más információforrásokat követ. Mivel az internetes publikálás költsége elenyésző, ez számos olyan szolgáltatást lehetővé tesz, ami nem üzleti alapon működik, vagy nagyon szűk a célcsoportja.

Sz. T.

A Dunaferri Magazin nemrégiben elindított sorozatában arra vagyunk kíváncsiak, hogy az egykor hazai és nemzetközi sikereket elérő Kohász-, vagy Dunaferri-sportolóinkkal mi történt az elmúlt évek alatt, hogyan alakult a sorsuk, hol élnek, mivel foglalkoznak manapság? Ezúttal az európai szinten is szenzációs hírű veretlenségi sorozatot produkáló egykori kiváló labdarúgót, az Egervári-korszak legendás dunaújvárosi csapatkapitányát, Lengyel Ferencet faggattuk.

1. Hogyan alakult az élete az elmúlt évek során?

– Az elmúlt tíz évet többnyire az utánpótlásfutballban töltöttem, néhány kitérőtől eltekintve. Pakson több csapatot is vezettem, az utóbbi időszakban pedig Pápan dolgoztam. Itt hét évig mint utánpótlás-vezető tevékenykedtem. Ebben az évben pedig más beosztásokban, szekcióvezetőként és az U16-os korosztály vezetőedzőjeként dolgozom.

2. Mire a legbüszkébb a magánéletében, sportpályafutásában?

– Büszke vagyok a három csodálatos gyermekemre, akik kö-

Május 7-8-án Fadd-Domboriban gyűltek össze a magyar sárkányhajósport versenyzői az idei év első versenyére, a 6. Outrigger Sárkányhajó Magyar Bajnokság és Rangsorolóra.

A Dragon Steel SE 13 versenyzővel 6 kategóriába nevezett és a hétvégén összesen 9 érmet: három aranyat, három ezüstöt és három bronzot lapátolt össze. Az outrigger-(polinéz kenu) felmérésen a versenyzők egyenleg indulnak és az eredményeik alapján rangsorolják őket. A ▶

3+1 kérdés Lengyel Ferenchez

KÉRDEZZ-FELELEK SPORTLEGENDÁINKKAL

zül a nagylányom, Dalma már dolgozik, családalapítás előtt áll. Középső gyermekem, Vince egyetemista Győrben. Másfél év múlva végez, remekül tanul és mellette sportol. A legkisebbik fiam, Marcell, most lesz nyolc-éves. Okos, ügyes, szép, ráadásul mindene a foci! Úgy látom, hogy ügyesebb lesz az apjánál, és ami még fontosabb, gyors, mint a villám. A pápai utánpótlásban játszik a két évvel idősebbek között. Rendkívül tehetségesnek

tartom. No és persze a második házasságomra is büszke lehetek, harmonikus a családi életem.

3. Mit adott Önnek a sport? Van-e hiányérzete, meg nem valósult álma?

– Egész életemben a sport határozta, és mai is a sport határozza meg a mindennapjaimat és remélem ez így is marad. Minden helyzetben segített, még akkor is, amikor nehéz időszakokat éltem meg akár a magán-,

Névjegy

Név: Lengyel Ferenc

Született: Dunaújváros, 1966. szeptember 9.

Sportja: labdarúgás

Posztja: labdarúgó, középpályás

Foglalkozása: UEFA „A” licencs edző

Magassága: 191 cm

Gyermekei: Dalma, Vince, Marcell

Egyesületei: Dunaújvárosi Kohász, H. Szabó L. SE, Bp. Honvéd, H. Osztapenko SE, Pécsi MFC, Beremendi Építők, Dunaferri SE

Legjobb eredményei: Magyar bajnok (1999-2000), magyar bajnoki ezüstérmes (2000-2001)

NB I-es mérkőzéseinek / góljainak száma: 243 / 42

akár a szakmai életben. A hiányérzetem legfeljebb abban merül ki, hogy sokáig úgy nézett ki, NB I-es edzőként is sikeres lehetek, de aztán elkanyarodott az életem, különböző okok miatt... Most pedig már a legfontosabb Marci fiam fejlődése, ami a sportot illeti.

3+1. Figyelemmel kíséri-e ma is egykori sportágát? Kit tart igazán jónak a fiatalok közül és miért?

– A labdarúgás és Lengyel Feri kéz a kézben jár. Viszont a dunaújvárosi focit nem követem naprakészen, pedig régi, gyermekkori társaim vezetnek már jó ideje, de valahogyan felőlük nincs érdeklődés az irányomban. Innen nézve pedig túl messze vannak az ottani dolgok ahhoz, hogy véleményt formáljak. Csak sajnálom, hogy évek óta stagnál a csapat és nem látszik a változás lehetősége.

Szóládi Zoltán

Sikerek az outrigger bajnokságon

KILENC ÉREM A DRAGON STEELNEK

versenyen a Dragon Steel U18-as ifjúsági versenyzői közül két ezüstérmes szerzett *Biró Vivien*, *Lakatos Adél* bronzérmes és 4. helyezést, *Wizner Dávid* pedig két 4. helyezést szerzett. A Senior B női kategóriában *Tóth Edit* megnyerte a döntőt, a Senior C férfi kategóriában *Körmendi László* aranyérmes lett, ugyanitt *Sipos Árpád* 4. helyezést ért el. 1500 méteren is kivették a részüket az éremgyű-

tésből, hiszen négy dobogós helyezés is született. *(Képvonkőn az érmes senior versenyzők – a szerk.)* *Sipos Árpád* aranyérmes, *Varga Béla* ezüstérmes, *Tóth Edit* és *Körmendi László* bronzérmes szerzett. Derekasan helytállt a távokon *Biró László*, *Kótai Ferenc* és *Hallas János* is. A két „elsőbálozó” versenyző, *Komori Ottília* és *Nyíri Andrea* is sikeresen teljesítette mindkét versenytávozt.

Fazekas
József
1969–2022

Tragikus hirtelenséggel elhunyt a Meleghengermű kollektívájának egyik meghatározó, stabil és rutinos szakembere, a karbantartási osztály vezetője.

Fazekas József Budapesten született 1969. április 6-án. A szekszárdi Rózsa Ferenc Szakközépiskolában érettségizett, majd 1990-ben Mezőtúron a GATE MGFK főiskolán gépész üzem-mérnöki diplomát szerzett. Rövid kitérőt követően 1992-ben a Dunaferr Meleghengerművének gépészeti üzemében kezdett dolgozni üzemmérnöként. 1994-ben került a Meleghengermű karbantartási osztályára TMK-előadó munkakörbe, feladata a bugacsiszoló, a tolókemencék környezetében üzemelő gépészeti berendezések, a vízszintes és függőleges előnyújtó állványok üzemeltetéséhez, karbantartásához szükséges anyagok, alkatrészek biztosítása, szerződések előkészítése és számítógépes nyilvántartásuk volt.

A 2000-2003 közötti időszakban a Meleghengermű karbantartási osztályán TMK-irodavezetői beosztásban folytatta pályafutását. Ebben az időszakban a ciklikus javítások, illetve a nagyjavítási munkák tervezésében, előkészítésében vett részt, valamint a TMK-iroda irányításán túl a belső és külső vállalatokkal a rendszeres kapcsolattartás is a feladatai közé tartozott.

2003 óta vezette a Meleghengermű karbantartási osztályát, itt már a TMK-iroda mellett a forgácsoló műhely és a szerződéskötés munkájának irányítása is része volt feladatainak. 2014. április 1-től megbízást kapott a Meleghengermű üzemviteli és karbantartásvezető időszakos helyettesítésére is.

Munkájában a nagy teherbírás és a pontosság, személyiségében a határozottság volt a jellemző. Távozásával nemcsak egy megbízható kollégát veszítettünk, hanem olyan munkatársat is, aki segítőkészségével, barátságával az egyre nehezedő körülmények ellenére is példa lehet számunkra.

Elemzőrendszer mestersé

■ IPARI CÉLRA IS FELHASZNÁLHATÓ AZ ÚJ FEJLESZTÉS

A SZTAKI által koordinált Mesterséges Intelligencia Nemzeti Laboratórium (MILAB) projekt keretében a Szegedi Tudományegyetem kutatói elkészítették és szabadon hozzáférhetővé tették a HuSpaCy magyar nyelvi elemzőrendszert, amely a mesterséges intelligencia és nyelvtechnológia legújabb kutatási eredményeit ötvözi egy magyar szövegeket elemezni képes, könnyen használható eszközzé.

Mint azt a SZTAKI közleménye tartalmazza, az elmúlt évtized nyelvtechnológiában bekövetkezett áttörésének eredményeképpen az akadémiai eredmények eljutottak arra a technológiai érettségi szintre,

hogy azok már ipari forgalomban is használhatóak. Ma már olyan cégek is képesek szövegelemzési problémák megoldására, amelyek nem rendelkeznek MI-szakértelemmel.

Az elkészült magyar nyelvi elemzőrendszer már az iparban is használható erőforrásigénnyel és integrálhatósággal dolgozik, használatával egyszerűbbé válik a magyar nyelvű szövegek nyelvtani és jelentésnyelvi értelmezése.

„A kifejezetten magyar nyelvű szöveges tartalmak, mondatok előfeldolgozási eszközkészletét készítettük el. Erre azért van szükség, mert minden alkalmazás, ami valamilyen szöveggel kapcsolatos problémát akar megoldani, csupán nyers karaktersorozatból még nem tud működni. Természetes nyelvi szövegeken

működő algoritmusok emberek által is értelmezhető nyelvtani szimbólumokra építenek, így a HuSpaCy megfelelő alapul szolgálhat csetbotokhoz vagy akár e-mail értelmező rendszerekhez is” – idézik a közleményben *Farkas Richárdot*, a Szegedi Tudományegyetem kutatóját.

A ma használatos természetes nyelveket feldolgozó rendszerek nagy része úgy működik, hogy nem nyelvészek írnak szabályokat, hanem az úgynevezett tanuló algoritmusok képesek mélyebb összefüggések, predikciók elsajátítására.

Az ilyen rendszerek problémája, hogy alapvetően fekete dobozként viselkednek. Működésük alig megfigyelhető, tehát még ha jó eredményt is adnak, akkor sem tudható, hogyan jutottak erre a követ-

Fókuszban az alternatív energiaforrások

■ ÉJSZAKA IS ÁRAMOT TERMEL A NAPELEM

Olyan napelemet fejlesztett a Stanford Egyetem mérnökcsapata, amely nem csupán nappal, hanem éjszaka is képes folyamatosan áramot termelni. Erről szóló tanulmányuk az Applied Physics Letters folyóirat áprilisi számában jelent meg.

A különleges eszköz egy termoelektromos generátor, amely a napelem és a közvetlen környezetében érzékelhető levegő hőmérsékletének csekély különbségéből keletkező elektromos feszültséget képes elektromos árammá alakítani. A tanulmány szerint ez a módszer éjszaka is

képes készenléti üzemmódban tartani a fényforrásokat, és árammal láthatja el a hálózaton kívüli és a minihálózatokba kapcsolt készülékeket. A minihálózatokat olyankor használják, amikor egy területen túl

kevesen vagy túl messze lagnak ahhoz, hogy bekapcsolják őket a fő áramhálózatba.

Nem ez az első alkalom, hogy éjszaka működő napelemet igyekeznek tervezni amerikai kutatók. Tavaly a Kaliforniai

ges intelligenciával

keztetésre. Ebből következik, hogy nem is jól kontrollálhatók, ezért ipari alkalmazásokban sokszor csak korlátozottan használhatóak.

Napjaink angol nyelvet támogató célalkalmazásaiban is gyakran csak a szövegek előelemzésére használnak gépi tanulás alapú megoldásokat, hogy aztán ezek alapján az emberi szakértő által írt szabályok hozzák meg a végső döntést. Így egy-egy döntés átláthatóvá válik, és kérdéses esetben az emberi szakértő akár meg is tudja változtatni a rendszer viselkedését.

A közleményben felidézik, hogy a magyar nyelvű szövegelemző szoftverek fejlesztése nem ma kezdődött. A magyar kutatói közösség már a kétezres években elkezdte építeni a szükséges nyelvi adatbázisokat.

A chatbotok olyan fejlett rendszerek, amelyek képesek helyettesíteni a valós emberek munkáját úgy, hogy a társalgó félnek meg sem fordul a fejében, hogy nem egy hús-vér emberrel beszél

Ezeket az adatbázisokat használták a HuSpaCy fejlesztői is, mint tanító adatbázis.

A HuSpaCy rendszer ötvözi a mély tanulási módszerek előnyeit a nyelvészeti elem-

zések interpretálhatóságával és kontrollálhatóságával. A rendszer képes mondatok teljes nyelvi elemzésére (szótő, szófajok, stb) illetve névelemek (pl. személynevek, hely-

ségek) azonosítására is folyó szövegben.

A HuSpaCy napjaink MI-eszközeiből építkezik: tartalmaz neurális nyelvi modelleket, amelyeket a felhasználó akár szövegek hasonlóságának vizsgálatára is használhat, de a fent említett nyelvtani elemző lépések is mind modern algoritmusokra épülnek – teszik hozzá.

Mint írják, a most létrehozott HuSpaCy-rendszer alapja lehet hangalapú vagy írásos csetbotoknak is, de hasznos lehet szövegek kategorizálására (például ügyfélszolgálatra beérkező panaszok automatikus leválogatására), információ kinyerésére és szövegek automatikus generálására is.

G. L.

Forrás: sztaki.hu, mt.hu

Egyetem munkatársai hoztak létre egy olyan napelemet, amelyik ideális éjszakai feltételek mellett akár 50 wattot is képes generálni, tehát körülbelül negyedannyit, mint egy hagyományos napelem nappali teljesítménye.

Ezek a technológiák nagyon hasznosak lehetnek a jövőben például a téli időszakokban vagy olyan térségekben, ahol kevés a napsütéses órák száma, vagyis éppen olyankor, amikor megnövekszik a fűtés és a világítás iránti igény és így az energiafogyasztás.

Az utóbbi években világszerte egyre nő a megújuló energiaforrások, köztük a napenergia iránti kereslet, és az ukrajnai háború miatt ez a jövőben csak növekedni fog. Ezzel párhuzamosan a napenergia előállításának költsége is megfizethetőbbé vált, a napelemparkok száma növekszik, a megújuló energiaforrások ipara pedig folyamatosan bővül.

Abigail Ross Hopper, az amerikai napenergetikai szakmai

szervezet vezetője szerint fontos, hogy az orosz-ukrán háború okozta globális ellátási bizonytalanságban és az energiafüggőség csökkentése érdekében alternatív energiaforrásokba fektessenek. Az USA kormánya tavaly egy olyan tervet tett közzé, miszerint 2050-re az ország energiaigényének akár a felét is képesek lehetnek napenergiából fedezni, a tervhez viszont rendkívüli befektetések kellene a kormány részéről.

Az Európai Unióban szintén folyamatosan bővítik a megújuló energiaforrások arányát: míg 2004-ben a bruttó végső energiafogyasztás 9,6 százalékát, 2020-ban már 22,1 százalékát fedezték tiszta energiából. Ez azonban nem egyenlően oszlik meg a tagállamok között: míg az arány 2020-ban Izlandon 83,7 százalék, Norvégiában 77,4 százalék, Magyarországon mindössze 13,9 százalék volt.

G. L.

Források:

aip.scitation.org, qubit.hu

XVI. Acél-szerkezeti Konferencia

A MAGÉSZ Magyar Acélszerkezeti Szövetség idén már XVI. alkalommal rendezi meg hagyományos Acélszerkezeti Konferenciáját Dunaujvárosban. A szakmai találkozónak a Dunaujvárosi Egyetem ad otthont június 2-án. A rendezvényről – amelynek előadói között dunaferr szakemberek is lesznek – júniusi magazinunkban részletesen beszámolunk.

Véradás

A dunaujvárosi véradás egyik fő bázisa hagyományosan az ISD DUNAFERR, ahol legközelebb június 2-án az ISD Powernél lesz véradás 6,30-11 óráig. A Kultúrteremben június 30-án várják a véradókat, 7-10 óráig. A szervezők kérik a véradókat, hogy fényképes igazolványt és tajkártyát vigyenek magukkal.

FONTOS INFORMÁCIÓK

Üzemi mentők:

4-104

Mobiltelefonról:

06 (20) 883-4-104

Üzemi tűzoltóság:

4-410

Központi diszpécser:

13-11

**Biztonsági Igazgatóság
diszpécserközpont:**

26-07, 11-79

Tudakozó: 9

Felújítják az épületdíszeket

Jó ideje láthatják már a főkapu környékén közlekedők, hogy állványzat van felépítve az igazgatósági épület főbejárata köré. Ennek oka, hogy rekonstrukció zajlik az érintett területen. Az elmúlt évtizedek alatt meggyengültek az 1950-es évek-

ben emelt épület homlokzatát díszítő fríz-elemek, a rögzítésük korrodálódott, a kő pedig az erózió miatt töredezik. A balesetveszélyessé vált, egyébként pedig helyi műemléki védettség alatt álló épületdíszeket egy szakcég újítja fel. Időköz-

ben kiderült, hogy a mennyezeti köelemek állapota is felújítást kíván. A munkálatok első szakaszával már végeztek a szakemberek, a rekonstrukció várhatóan júniusban folytatódik, addig a helyükön maradnak az állványok is.

Több mint fél évszázada, 1961 májusában rendezték meg a Budapesti Ipari Vásárt, amelyen természetesen az akkori Kohó- és Gépipari Minisztérium Vaskohászati Igazgatóságának tagvállalatai is részt vettek, köztük természetesen a Dunai Vasmű is. A rendezvényről remek fotóalbum készült, ami Lovas Pál, a vasmű építőinek egyik felelős tisztségviselője hagyatékából került elő, és jutott vissza vállalatunkhoz (erről lapunk áprilisi számában olvashattak). A fotók másolataiból mini tárlat látható az igazgatósági épület lépcsőházában, az első emeleten.